

Konsternacija v blokaškem Zagrebu

«HRVAT» IN RADIĆ. — RADIĆ TRIUMFIRA IN BEŽI, — ZMEDA V POLITIČNI AVIJATIKI.

Zagreb, 6. novembra. Pašić-Pribičevići... «Hrvat»... Posebno izdanje... Debeli naslovi, novica, ki zaleže.

Povsem nepričakovano in nenadno za vse politične kroge sta Pašić-Pribičević dobila volilno vladu P.P. tako razglasa «Hrvat». Sinoči ob 9. je bil Marko Trifković pozvan v dvor in je v Pašićevem imenu sprejel mandat za sestavo volilne vlade. Prvo vest o imenovanju nove vlade je v Zagrebu ob dveh ponoči prejel «Hrvat» — tako se namreč «Hrvat» pohvali sam — in je o tem takoj obvestil predsednika HRSS gospoda Radića. G. Radić je to vest sprejel z največjim zadovoljstvom in vrlo dobrim razpoloženjem, ker je izvojeval kar je hotel — volitve! Mi smo se danes zarana, razodeva nadalje «Hrvat», obrnili do g. Radića, da nam poda svoje mnenje o tem nenadnem preokretu. Toda Radić ni več bilo v Zagrebu. Kakor smo iz njegove najbližje okolice doznali, je Radić to vedel že 1. novembra in je temu primerno pripravil vse potrebno za slučaj razpusta Narodne skupščine...

Evo, Radić je vse vedel in navzlic «najboljsemu razpoloženju» skočil iz tople postelje ter pobegnil, njegov oficioz pa je konsterniran in nepričako-

vanosti in nenadnosti. Zato pa je zopet Rude Bačinić, Radićev delegat v Beogradu ostal državnik, ki v polnem nasprotstvu s «Hrvatovimi» drugimi trditvami v istem «Hrvat» zatrjuje: Mi nismo presenečeni s podelitvijo mandata Pašiću, ker smo končno to pričakovali. Volitev se ne bojimo!

Naravno prinaša «Hrvat» še obilico drugih na brzo roko zajetih senzacionalnih informacij, m. dr. tudi to, da PP-vlada namerava razširiti obznanje na HRSS in takoj ukiniti imuniteto radićevskih poslancev; vrhu vsega pa še strupen uvodnik v enciklopedijo sablaštva, korupcije, lopovstva, plačke, Timotijevića in srbožerstva. Vse to s prisliljeno mimiko strahovitoga ogorčenja in presenečenja, dočim je vrhovni šef Radić sredi polnoči zatrujal, da je dosegel volitve, in s tem izgubil... Raznaša se vest, da je Radić odplul z aeroplanom. Ta ne bi bila slaba, kajti tako bi se končno potrdil polni zmisel njegove avijatične politike odnosno politične avijatike. No — Radić beži, radićevci pa se volitev ne bojijo. Po sodbi vsake trezne glave bi pač bolje bilo tako, da bi se raje Radić z malo čistejšo vestjo ne bal zakona, pač pa radićevci poloma svoje brezmejne demagogije in iztreznjevanja zapeljanih mas.

rem je natisnjena sledeča njegova izjava: «Nekateri ljudje mislijo, da je Bolgarski odbor čisto bolgarofilski. To pa ni resnica. Med člani našega komiteta so ljudje — kot sem tudi jaz sam — ki so zelo naklonjeni Srbiji. Ako smo se vseh njih zavzeli za Bolgare, se to ni zgodilo samo v interesu Bolgarije, marveč v interesu vseh balkanskih držav, zakaj neza- dovoljna in nesrečna Bolgarska je nasprotna interesom njenih sosedov. Za Boylica in njegove tovariše je glavna naloga storiti vse, da se izboljšajo odnošaji med našo državo in Bolgarijo.

Tudi ostale izjave Boylica glede srbsko-bolgarskih odnošajev, glede makedonskega problema itd., so bile zelo prijazne in objektivne. Sicer se na temelju sličnih izjav ne dajo delati bogvedi kakšni zaključki, toda gotovo je, da se nudi prilika doseči za nas ugodnejše ohranjanje balkanskih problemov v Balkanskem odboru pod predsedstvom Edwarda Boylica, ki je med svetovno vojno storil izredno mnogo za srbske ranjence in begunce in ki je sedaj že petič na potovanju po naših deželah.

Politične beležke

Če se stavi na napačno številko. Ze večerj smo povedali kako so se klerikalni parlamentarci zašpekulirali; še pred nekaj tedni so njihovi ministri ljubljanskim uradnikom razlagali, da bo njihov režim silno dolgotrajen. Kakor, da bi bili intubirani na ministrske stole, tako oblastno in mogočno so nastopali. Uverjeni so bili, da jim bo njihova na eni strani izsiljevalna, na drugi strani pa teroristična politika rodila sadove, kakor da bi živeli v sami papeževi državi. Kako usodno je, če se stavi na napačno številko, se vidi iz konsternacije, ki se je lotila blokašev, zlasti pa tigrov, ko so zaznali za volilno vladu P. P. Še večerj je «Slovenec» na prvi strani vpraševal čemu je kriza, pisal je, da «stojimo da nes zopet tam, kjer smo stali, ko je Davidovič bil primoran podati demisijo». Z drugimi besedami: «Slovenec» je pletiral za obnovitev Davidovičeve vlade. V to solucijo so bili klerikali tako trdno prepričani, da so še večerj nadalje pisali, da se mora s tem rešenjem krize čna prvem mestu računati z možnostjo P. P. vlade pa da se najmanj računa. Zato je «Slovenec» označeval Timotijevičevo akcijo, da je hotela speljati «pristaše sporazuma in zakonitosti na ledo, da pa so pristaši te akcije našli svojega «mojstra» v Jugoslovanskem klubu». Toda po sklepu lista, ko se naivno prevzetne napiljenosti niso dale več popraviti, je tudi «Slovenec» prejel vest o imenovanju P. P. vlade, ter s tem takoj sam se be lopnil po zobeh. Večerj so klerikali hodili po ljubljani pobešenih glav, na tihem pa so preklinjali svoje tigre, ki so s svojo nesposobnostjo vse zavozili. Tako je, če se stavi na napačno numero.

Niso ga marali zatajiti. Navzlic vsem neprimlikam in porazom, ki jih je Radić povzročil blokašom, se ga niso marali odreči, temveč, kakor navaža «Riječ» po razgovorih z nekaterimi uglednejšimi davidovičevci se nadejali, da bo Radić izoliran in da se bodo našli treznejši radićevski poslanci, ki bodo otrsli Radićevo diktaturo in se emancipirali za sporazumaško akcijo. To naivno pričakovanje je ožje blokaše drago stalo, kajti radićevci so doslej v vsakem hipu ostali z Radićem složni za samostojno hrvatsko republiko in državni sabor v Zagrebu. Vse blokaške lekcije, vsa ogorčenja in vse poze naših klerikalcev niso pomagale nič, Radić se je jučel na račun glupe «doslednosti» svojih zaveznikov. Sam po-

se je v Beogradu spada nedvomno tudi «Balkanski odbor» v Londonu, ki drži mnoge angleške javne delavce, zanimajoče se za balkanske zadeve. Jasno je sedaj, da nam ne more biti vseeno, kako so o naših razmerah poučeni možje v Balkanskem odboru, kako mnenje ima jo o naših, o naših balkanskih sosedih ter o sporih z njimi.

Doslej so prihajale k nam o londonskem «Balkanskem odboru» in njegovem delu po večini vesti, ki ga nam niso kazale v najugodnejši luči. Njegovi vodilni člani so se kazali vsekakor tako, da se je zdelo upravičeno mnenje, da simpatizirajo z Bolgari. Zato je zavladala o naših državi precejšnja nezaupnost do tega društva. Te dni se je mudil v Beogradu sir Edward Boyle, ki je sedaj predsednik londonskega Balkanskega odbora, ki je došel k nam iz Bolgarije, kamor je bil depotoval skozi Dalmacijo, Crno goro, Albanijo ter preko Bitolja in Soluna. Po- rabil je v Beogradu prvo priliko, da o razgovorih z novinarji razprši ono nezaupnost, ki prevladuje v naši javnosti nam njegovemu društvu in njegovi akciji. Sir Edward Boyle je ponovno našel, da niti on niti Balkanski odbor ni bolgarofilski, marveč da se more s pravico upravičeno imenovati srbofil. Njegov načelo Balkanskega odbora je, da celotno, pravi Boyle, «Balkan» — balkanski narodoma in «Priateljstvo med balkanskimi narodi». Da bi se bolj podkrepil svoji trditvi, je rekel, da je isto pripovedoval tudi Bolgarom in vrhutega pokazal tudi oficijozni bolgarski list «La Bulgaria» z dne 2. oktobra t. l. v kater-

jav PP-vlade pa zadostuje, da Radić strahopetno pobira sila in kopita. Zdaj je «izoliran». Za to uslugo morajo biti posebno klerikalni tigri hvaležni novi vladi in pričakovati je, da pojdejo oni misijonarji na Hrvatsko.

Kdo deli radićevskim pretepačem orožje? «Hrvat» in za njim drugi blokaški žurnali so se pred tedni silno razkričali, da so vojaške oblasti začele deliti orožje med dobrovoljce in pravoslavce. Na praznik Vseh svetih pa so radićevski komunistični elementi, včlanjeni v Hano in hrvatskem Sokolu streljali po Zagrebu kakor franktirerji, a nihče ne ve razodeti, odkod tej sodrgi revolverji, bokserji in bodala brez orožnih listov. In še to je interesantno, da je «Hrvat» njihova divjstva označil le kot «puckotanje», vsak drugi oštarijski pretep, kjer jih slučajno kak separatistični provokator dobi po grbi, pa razpije za atentate in krvoločstvo.

Obupno sodbo piše splitska «Novo Dobro» pod impresijami radićevsko-komunističnega zborovanja, ki se je prošlo nedeljo vršilo v Solinu, kjer sta Radićevci nečak Pavle in dr. Ante Trumbić vzajemno palila instinkte mase do škandaloznih protidržavnih izgrediv. «Novo Dobro» obžaluje, da so se tudi splitski široki sloji pridružili obtemu pokretu hrvatskega seljaštva, ki uprav z verskim fanatizmom rine za navadnim brezvestnim demagogom, ki se morda niti sam ne zaveda, v kako nesrečo vodi sebe in svoje seljaške mase. Najbolj žalostno pa je — toži «Novo Dobro» — da je ta elementarni val potegnil s seboj tudi del inteligence, pa celo še take ljudi, ki so včasih sloveli kot vzor treznosti, umerjenosti, državniške uvidenosti. Ko smo v nedeljo poslušali demagoške govore, katerim je sledila komunistična himna, smo se vprašali: Quo vadis Jugoslavija? Evo, tako tarna splitski organ, ki je nista bene na strani davidovičevcev.

LYA DE PUTTI
pride v krasni moderni drami
«S.O.S. Otok solz»
KINO „LJUBLJANSKI DVOR“ - Tel. 730

Po svetu

Francija in Rusija. Za francoskega poslanika v Moskvi je bil imenovan novinar Jean Herbet, za sovjetskega poslanika v Parizu pa znani boljševiški vodja Krasin. Francosko-ruska pogajanja, ki naj praktično oživotvorijo obnovljenje medsebojnih stikov, se začne v Parizu 10. januarja.

Madžarska in narodne manjšine. V Budimpešti se je mudil te dni predsednik sekcije Zveze narodov za zaščito narodnih manjšin. Da pokaže svojo «lojalnost», je vlada na dan njegovega prihoda publicirala uvedbo, ki določa, da morajo biti v narodno mešanih krajih uradniki le ljudje, ki morejo v domačem jeziku obveštati s prebivalstvom. Sveda pa bo ta odredba ostala le na papirju, kakor je to na Madžarskem v sličnih zadevah že od davnaj navadi.

Evropska konferenca za ureditev voznih redov v l. 1925-26. se bo sestala 11. t. m. v Napolju. Poleg železniških uprav bodo zastopane tudi paroplovne družbe in mednarodna družba spalnih voz.

Čehoslovaška komunistična stranka šteje po službenih stranknih podatkih 140.000 organiziranih članov, od tega okrog 100.000 Čehoslovakov, ostali pa so drugi narodnosti, večinoma Nemci.

Nova revolucija v Braziliji. Komaj je svet malo pozabil na revolucijo v provinci Sao Paulo, že javljajo iz Brazilije o novi revoluciji. Sedaj je na vrsti vojna mornarica, v kateri se je uprla križarka «Sao Paulo», ki ima po čudnem naključju isto ime kakor nedavno pobunjena provinca. O vzrokih upora ni poročil.

Vasilij Ivanovič Njemirovič-Dančenko, senior ruskih književnikov,

bo obhajal letos 24. decembra svojo 80letnico. Iz sovjetske Rusije je odšel koncem leta 1922. in sedaj živi v Pragi. Kljub svoji starosti je še vedno živ, zdrav in delaven; baš te dni je dovršil veliko knjigo svojih spominov iz sovjetske Rusije, z naslovom «Job na gnojišču». Poleg tega je v rokopisu dokončan roman «Sveti greh» in povest «Mesečna pravljica».

Vprašanja

Ali si Slovenec, ki ti je mar za našo zemljo in rodni jezik in za slednjo ped, ki bi ti jo hoteli iztrgati in jo potujeti, postavil svoje življenje?

Ali se spominjaš časov, ko so po načrtu prodirali v tvojo zemljo in ti vsiljevali tuj jezik in ga vtepali tvojim otrokom, hoteč jih izneveriti rodni zemlji in tvojemu sreču?

Ali se spominjaš, kako so te pitali z drobtinami, ko si zahteval kos, ki ti je po pravici šel?

Ali se spominjaš gnjeva, ki ti je stiskal pesti, da bi udaril, a so ti bile roke vezane?

Spominjaš se in iz svobode ne bi šel več v suženjstvo, v katero so zapadli naši bratje, v suženjstvo, ki je bujše, kakor katerokoli prej. Jezik in duša zahtevajo od naših zaslužnih bratov in še zemljo jim hočejo iztrgati; proslula razlastitvena odredba iz letošnjega julija priča to!

Ali moreš ostati, ki si Slovenec, ob tem brezbrizen?

Ali ne slutiš, da je udarec za udarec, ki zadeva naše brate v Korotanu, ob Soči in Adriji, udarec, ki je namenjen nam vsem?

Kak bo tvoj odgovor?

Slovenec sem in mi je mar za rodno zemljo in jezik in za slednjo ped, ki bi jo hotel kdo nam iztrgati in jo potujeti! Življenje za rodno zemljo, življenje za rodni jezik!

Pravi! Toda ali boš 9. novembra, ko gre Jugoslovanska Matija v boj za kulturno podporo zaslužnim bratom, tudi tako nesebično navdušen in pripravljen na žrtve?

Bodi in pokaži že ob tej priliki, da se tvoje besede skladajo z dejanjem!

Iz dunajskega glasbenega življenja

Dunaj, začetkom novembra.

Dunaj se potaplja v gledaliških krizah. Previsoke mestne davštine in premali blagajniški prejemki so povzročili, da je tekem pretečenega meseca prenehalo obratovati veliko število zabavišč, med temi znani Ronacher in Apollo-Theater. Danes je preko 1000 godbenikov, natakarejev in drugih gledaliških nastavljenec brez kruha. Mnogo zabavališč pa danes samo še životari in so na tem, da že v najkrajšem času svoja vrata zaprejo.

Mnogo bolje se ne godi ljudski operi. Ze lani so se od časa do časa v časopisih pojavile vesti, da se nahaja ljudska opera tik pred svojo zatovitvijo, toda vsakokrat si je zopet pomogla na noge. Zainteresirani krogi so se nadejali, da se bo zavoženi voz končno posrečilo potegniti iz blata novemu ravnatelju dr. Stiedryju, toda te nade se do danes še niso izpolnile. Kljub temu pa je ostal dr. Stiedry optimist ter se je nedavno stalno naselil na Dunaju, iz česar se da sklepati, da je uverjen, da bo njegova akcija imela uspeh. Zlaj trka na vrata finančnega ministarstva, zdaj zopet na blagajno mestne občine, toda povsod se ga otepaajo ter ga odpravljajo s praznimi objubami. Človeku se zdi čudno, da Dunaj tretje največje mesto na evropskem kontinentu, ne more vzdrževati niti dveh oper (zdaj sta na Dunaju dve stalni operi: državna in ljudska.)

Te dni preživlja tudi državna opera svojo krizo. Ze dolgo časa je bilo opaziti nesporazumljenja med ravnateljem in komponistom Rikardom Straussom ter ravnateljem Schalkom. Posegli so vmes še drugi nepoklicni faktorji in prišlo je tako daleč, da je dr. Strauss podal demisijo z izjavo, da je njegovo nadaljnje skupno delovanje s Schalkom nemogoče, ker leta dosledno odklanja vsako uvedbo kake novosti ter skuša onemogočiti, da bi v državni operi izvedel nameravane reforme. Strauss je na primer hotel proizvajati Křenekova in Schönbergova dela, pa je ravnatelj Schalk to preprečil. Kritiki menijo, da v tem slučaju ni govora o demisiji, ampak o padcu Rikarda Straussa, ki ga je povzročila pravcata «zarota», kateri stoji na čelu komponist Křengold z nezadovoljnimi pevci in glasbeniki. Vsekakor pa je Dunaj doživel drugi slučaj padca Gustava Mahlerja.

Zanimivo je, da je ravno te dni, ko je Dunaj povzročil svojemu mojstru Straussu tako razočaranje, doseglo najnovejšo delo tega komponista «Intermezzo» povodom premijere v operi v Drazdanih, izvanredno velik uspeh in da je draždaneki mestni svet sklenil, da se Režidenčni trg prekrsti v Rikard Straussov trg.

Novi zdravnik



Doktor Svetozar: Ljuba je loviti trakuji je členke. Njeno glavo, pa Vam bomo z energično kuro odpravili mil

**Zbirajte in darujte,
da zgradimo
Sokolski dom
na Taboru!**

Honoré de Balzac — F. K.:

Zatajena ljubezen

Roman.

Gospa de Gernancejeva pa je s svoje strani vedno znova opisovala zapeljivo srečo, ki jo je našla v svojem zakonu in zagotavljala Elinori, da bi bila tudi ona lahko tako srečna. Ta se je zdaj ganjena in trepetajoča smehljala nasvetom svoje prijateljice, pa se zopet domislila svojega sna v svobodi in z odporom zavračala misel, da bi opustila sistem, ki mu je že toliko žrtvovala. Toda v željah, da bi se Léon vrnil — v teh sta si bili obe ženi edini.

Nekega dne sta sedeli Elinora in gospa de Gernancejeva zopet skupaj in se pogovarjali o svoji najljubši temi, ko jima naznanijo, da sluga nekega mimopotujočega častnika vroče prosi pomoči za svojega gospoda. Ta, da je zelo bolan in oslabil in da se je onesvestil zunaj v svojem vozu na deželni cesti.

Gospa de Roselijeja je takoj odredila, da se kolikor mogoče poskrbi za bolnika. Potem je hitela sama s svojo prijateljico k nezvestnemu, gnana od lahkorazumljivega sočutja, ki je lastne vsaki ženi.

Dvignili so ga z voza. Ležal je bled in nepremično na trati, ves oblit s krvjo. Obupan sluga je kričal in jokal. Baje so se zopet odprle rane in za nje govega gospoda ni več rešitve.

V tem trenutku je pristopila gospa de Roselijeja. Toda komaj je ugledala nezvestnega častnika, je kričala in skrila glavo na prsih svoje prijateljice. «On je,» je šepetala s pridruženim glasom. «Prihaja, da mi umre pred očmi.»

«Za božjo voljo — bodite pogumni!» jo je poskušala gospa de Gernancejeva pomiriti. «Nikar se ne izdajte!»

Te besede so Elinoro vzdramile. Spoznala je vso nevarnost svojega polo-

žaja. Zbrala je vse sile, ki so jo hotele zapustiti in ukazala prenesti se nezvestnega ranjenca v grad.

IX.

Ko je Léon odprl oči, se je znašel v postelji. Ob strani je stal zdravnik, ki mu je baš zavezoval rane in odredil vse potrebno.

Léon je vprašal svojega slugo, kje je in kaj vse to pomeni. Toda zdravnik je zabil odgovor in mu priporočil molk in mir.

Neestropno je čakala gospa de Roselijeja, kaj ji sporoče od bolniške postelje. Prestrašena je izvedela, da je ranjenca nenavadno oslabila izguba krvi in da bi težko preživel mrzlico, če ga napade.

Odredili so največji mir. Dami sta sklenili, da ne prestopita njegove sobe, pač pa posvetite vso skrb postrežbi, da Léonu ne bo ničesar manjkalo. Prihodnje jutro — Elinora je pozvonila svoji sobarici že pred zoro — je čula trda od groze, da je bolnika tekom noči napala mrzlica.

Pacijent je kmalu pričel tudi fantazirati. Elinora se je sama čudila svojemu obupu in se zavedla šele zdaj, kako nad vse drag ji je postal Léon. Priznala si je, da bi brez njega ne mogla biti več srečna. Zdal je izginila zadnja sled oholosti; ostala ni niti senca brezplodnih izgovorov! Dušo ji je polnila le misel na nevarnost, v kateri se je Léon nahajal.

Gospa de Gernancejeva se je vedno bala, da se Elinora ne izda v svojem razburjenju. Cel dan je imela dovolj posla, da ji je branila vstop v bolniško sobo.

Ko pa je drugo noč vse potihnilo, ni mogla Elinora več premagovati svojega nemira. Prebudila se je sredi svečane tišine teme, ki poveča vsako boleost in stopnjuje vsako ektr do neznosnosti; kakor preganjana, je vstala, hušnila skozi hodnik in priskočevala pri vratih Léonove sobe.

Uničile so ga mrzlične fantazije; trga- joči se zvok njegovega stisnjenega in tresočega se glasu je sem in tam pronikal prav k njej. Čula je le stvari, ki so že itak dajale rejo njenemu obupa. Potihlo je odprla vrata in vstopila.

Bolniška strežnica je dremala. Ob slabem svitu svetilke je spoznala plemenite poteze, ki so se ji zarezale tako globoko v spomin. Pogled je srep, lica so gorela. Ugreznjene prsi so težko di- haje s težavo dvigale platneno pre- grinjalo, ki se je zdelo zanje še vedno pretežno.

Elinora se je sesedla na stol pri vr- tih. Z obema rokama je zakrila obraz in svoje solze.

Malenkostni šum, ki ga je provzo- čila, je prebudil Léona iz rahle dre- mavice.

«Je ona?» je vprašal. «Pride? ... Umrli bom ... o, da bi jo končno vsaj videl ... ! Povejte ji, da umiram ... Toda, kje naj jo najdem? ... Izgubil sem jo ... Za zmirom izgubil ...»

Pronehal je in pričel takoj zopet iz- novati: «Hči moja! ... Pripeljte jo k meni ... Kdo mi more braniti, da bi ne videl svoje hčerke, predno umrjem. ... Ubog otrok! Ne išči svojega očeta! Nimaš ga več! ... Niti blagosloviti te ni mogel v svoji zadnji uri ...»

Elinora se ni mogla premagovati, da ne bi polglasno zahtevala.

Léon se je zdrnil in malce naklonil glavo. Toda njegovi srepi pogledi niso mogli še ničesar razločevati.

«Kje je to tajno skrivališče? ... Kje? Kaj je tam na divanu? ... Si ti? Si ti, ki te obožujem ... Ti, ki sem te iskal ... Ti dopuščaš, da se ti vržem k nogam ... Hočeš v moj objem ... Toda ta maska ... daj jo stran, ah odloži jo vendar ... Kaj — hočeš iznova uteči? ... ne, ne, nič več mi ne uideš ...»

Z naporom se je sklonil pokonci. «Léon», je vzkliknila Elinora in na-

glo planila k njegovi postelji. «Léon, miruj!»

Pogledal jo je presenečeno in nego- tovo in za hip zamolčal.

«Kako mi je težko pri srcu,» je dejal potem z mirnejšim glasom. «Prosim vas, pomagajte mi, da dvignem glavo. Ah, ko bi mogel vsaj spat!»

V tem je pristopila strežnica, ki jo je prebudil Elinorin krik in ga hotela podpreti in položiti na blazino. Toda on se je obrnil vstran in z glavo omah- nil na Elinorine grudi. Zdelo se ji je, da ga je dobrohotno objela mirnejša dremavica.

Čez nekaj časa je vstopila gospa de Gernancejeva. V skrbah za svojo pri- jateljico je vstala pred dnem, jo zama- iskala v njenih sobah in prišla zdaj v bolniško sobo. Ostrmela je nad prizor- rom, ki se je nudil njenim očem Léon je spal z glavo na Elinorini rami. Ona pa je sedela nepremično na robu po- stelje, s čelom nagnjena nad svojega ljubimca in se zama trudila, da bi za- držala solze, ki so ji druga za drugo ro- sile lica.

Gospa de Gernancejeva je hitro sto- pila k njej.

«Kaj delate tu, Elinora! Kako ste neprevidna,» ji je šepnila.

«Le pustite me,» jo je prekinila pri- jateljica. «Ni je stvari, ki bi me ločila od te postelje, dokler ne bo nesrečni človek mrtev ali rešen ... Vseeno mi je, če izve ves svet, da ga ljubim, da sem njegova ... Bila bi le pravična ka- zen za moj pregrešek ... Ah, da bi le živel! Saj mi je vse drugo postranska stvar ...»

Skrb, da bi se bolnik ne prebudil, je obe prisilila v molk. Léon je vstal dalje mirno in globoko.

Ko je spal že nekaj ur, je odprl težke trepalnice in se ozrl okrog sebe. S prvim pogledom je objel tresoč se Eli- nora. Previdno je poskusila, da bi ga položila nazaj na blazino. Zaprl je oči in jih zapet odprl.

«Kje sem?» je vprašal medlo.

Ko pa je videl, da sloni v rokah go- spe, ki po zunanosti nikakor ni odgo- varjala običajni strežnici, se je zganil, kakor bi ji hotel pomagati, da se oprostí njegove teže.

Njegove oči niso bile več zmedene, pač pa so izražale presenečenje in dvom in sledile Elinori za zaveso, ka- mor se je hotela skriti.

«Kaj sanjam?» je s težavo izprego- voril. «Zdi se mi, da sem ta obraz že nekoč videl ... Ah, milostljiva go- spa ...»

«Za božjo voljo, spoznal me je,» je jeknila Elinora, vsa zardela od strahu.

«Nekoč sem vas menda videl ... pri gospe de B. Toda enkrat zadostuje, da vas človek za zmirom ohrani v spo- minu.»

In njegove velike, hrepeneče oči so se željno uprle v njene.

«Mirno! Mirno! Nikar ne govorite! Ukazano vam je strogo molčanje! Tiho! Ne razmišljajte ničesar! Upajte in spite!»

Kmalu nato je prišel zdravnik. Ugo- tovil je, da je dolgo spanje vplivalo na bolnika kar najugodnejše. Mrzlica je ponehala. Če se vročinski napad pri- bodnjo noč ne ponovi, je upanje, da je Léon rešen.

Elinora se ni drznila niti dihati te- kom zdravnikovih izvajanj. Njeno, to- lažbe željno srce je kar pilo njegove besede. Svojega veselja ni mogla pri- kriti: blela in od solz vlažna lica so vzcvetela v ljubki rdečici.

Zvečer je ni bilo mogoče pregovoriti, da bi si za noč ne pripravila svojega kota v Léonovi sobi. Hotela je poča- kati, če bi se bolnikovo stanje poslab- šalo in da bi bila takoj pri rokah, ako bi mogla pomagati.

(Dalje prih.)

Naročite dnevnik „Jutro“!

Od ponedeljka dne 3. novembra
do sobote dne 8. novembra t. l.

velika
jesenska prodaja

OSTANKOV

manufakturnega blaga po izjemno
znižanih cenah pri trvdki

„Tekstilbazar“

Ljubljana, Krekov trg št. 10

prvo nadstropje.
Prodaja ves teden vsak dan. Ceniki zastoj.

Na ljubljanskih velesejnih
zaslovoje Jarčeve kranjske

1986-a
KLOBASE
razpošilja od 5 kg dalje
trvdka K. JARC, Ljubljana,
Hradečkova vs 35.

Ažurira in entla

volno v vseh barvah 1903/a

Toni Jager-Černe
Ljubljana, Dvorni trg št. 1.

†

Potrtega srca naznanjamo vsem prijateljem
in znancom pretno vest, da je naš ljub-
ljeni oče, stari oče, stric in tast, gospod

Engelbert Jakhel

kr. višji komisar finančne straže v pok.
v sredo dne 5. novembra 1924. ob 1/3. uri
popoldne preminul.

Pogreb predragega pokojnika bo v petek
7. novembra ob 4. uri popoldne iz hiše žalo-
sti, Krekov trg št. 1, na mestno pokopališče.
Sv. maša zadušnica se bo darovala v soboto
8. novembra ob 8. uri v cerkvi sv. Danijela.
V Celju, dne 7. novembra 1924.

ZALUJOČI OSTALI.



Samo
Din 198
svilen jumper
z dolgimi rokavi,
prvovrsten tricot
v vseh mogočih barvah
le pri 198a IV
A. ŠINKOVEC nasl.
K. Soss, Ljubljana.

Dr. R. Neubauer

sejzdravnik drž. zdravilišča za bolne na pljučih
Golnik pri Križah na Gorenjskem
ordinira vsak dan razen srede od 11. do 13. ure
ob nedeljah in praznikih od 9. do 13. ure. 5831a

V tej sezoni nudi naicenejši
fini baržunasti

klobuk

za 170 Din 5891/a

MIMI SARK

Palača Ljubljanske kreditne banke.

DELNIŠKA TISKARNA

**TISKARNA
KNJIGOVEZNICA
IZDELOVANJE
TRGOVSKIH
KNJIG**

LJUBLJANA

MIKLOŠIČEVA CESTA 16

Ribje olje

pristno norveško
za oslabele otroke
in odrasle
priporoča 2024/a

lekarna dr. G. Piccoli

Ljubljana, Dunajska cesta

Svarilo.

Opozorjam vsakogar, da
ni sem plačnik za dolgoro-
katere bi napravila moja
žena **Avrelia Orosoy**
tudi ni upravičena preje-
mati plačil za moj račun
Sploh ne jamčim za nikaka
dejanja, katera bi imeno-
vana storila v mojem imenu
Priznam le to, za kar dam
pisмено dovoljenje.

Vrhnika, 7. novembra 1924

5838/a **Viktor Orosoy.**

Edino prave „Golsen“ čev-
lje in lovske čevlje do-
bite le v novo urejeni trgo-
vini in delavnici

J. BRAJER

1863 LJUBLJANA

Turjaški trg (Breg) 1.

istotam se izdelujejo vseh
vrst čevljev po meri in vsi
vrste tržnih čevljev.

Trgovci popusti

Cene solidne! Postrzba točna!

Modistka

Z. Gorjanc

& Co.

Ljubljana, Sv. Petra c. 27

polje: hotela Tratinik

priporoča svojo veliko

zalogo vsakokratnih

namodernejših

damskih

klobukov.

Sprejema klobučevino

(filce) v prekrsovanje

ter vsa popravila.

Zaloga

Spaterie-oblik

Postrežba točna.

1924. Cene najnižje.

Utrnila je zvezda našega življenja, dobra, nepozabna mamica,
stara mamica, sestra in teta, gospa

Marija Suhadolnik, roj. Colnar

posestnica

je danes dopoldne po kratki mučni bolezní prevedena s sv. zakra-
mentu za umirajoče dokončala trnjevo pot življenja in nas ostavila
v neizmerni boli.

Pogreb nepozabne pokojnice bo v soboto dne 8. novembra ob
ob 16. (4) uri iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi.

V Kranju, dne 6. novembra 1924.

5899/a

Zalujoče redbine:

Dr. Suhadolnikova, Ažmanova in Ravnikova.

= Šentjanski =

= premog =

vseh vrst in vsako množino, v
čisto opranem stanju nudi, za ta-
kojšnjo dobavo

Prodajni urad šentjanskega premogovnika

AND. JAKIL

Ljubljana, Krekov trg 10 1018-a

Državne trošarine

Za priročno uporabo

priridel M. Kostanjevec

Cena 10 Din s poštni-

no 11 Din. Knjiga se

naroča pri

Tiskovni zadrugi

Ljubljana